

УДК 811.133.1'42

Тетяна Швець

ORCID iD: orcid.org/0000-0002-5798-7630

кандидат педагогічних наук,

доцент кафедри іноземної філології, перекладу та методики

навчання

ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький державний педагогічний

університет імені Григорія Сковороди»,

вул. Сухомлинського, 30, 08400, м. Переяслав-Хмельницький,

Україна,

chvetstatiana@gmail.com

МОВНІ ЗАСОБИ ВЕРБАЛІЗАЦІЇ ОБРАЗУ ГОЛОВНОГО ГЕРОЯ ТВОРУ

(на матеріалі повісті Р. Роллана «Colas Breugnon»)

У статті викладено результати дослідження, присвяченого встановленню мовних засобів вербалізації образу головного героя твору Р.Роллана «Colas Breugnon». У процесі наукового пошуку увага була зосереджена на виявленні характерних рис образу головного героя та засобів їх вербалізації. Результати дослідження засвідчили, що найбільш часто вживаними мовними засобами вербалізації образу головного образу аналізованого твору є прикметники, іменники та дієслова. Використані автором мовні засоби дозволили йому детально описати зовнішність головного героя, його соціальне походження і створити художній образ із притаманними лише йому рисами зовнішності та характеру.

Ключові слова: мовні засоби, художній образ, головний герой, вербалізація, мовленнєва поведінка, оцінні прикметники, дієслова руху, соматична лексика.

В статье изложены результаты исследования, посвященного установлению языковых средств вербализации образа главного героя произведения Р.Роллана «Colas Breugnon». В процессе научного поиска внимание было сосредоточено на выявлении характерных черт образа главного героя и средств их вербализации. Результаты исследования засвидетельствовали, что наиболее часто употребляемыми средствами вербализации образа главного героя анализируемого произведения являются прилагательные, имена существительные и глаголы. Используемые автором языковые средства позволили ему детально описать внешность главного героя, его социальное происхождение и создать художественный образ с присущими только ему чертами внешности и характера.

Ключевые слова: языковые средства, главный герой, вербализация, художественный образ, внешность, речевое поведение, оценочные прилагательные, соматическая лексика.

This paper contains the results of the research dedicated to revealing linguistic means of the main character's image verbalization in the novel «Colas Breugnon» that was written by a prominent French novelist Romain Rolland. The aim of this investigation consisted in finding out the main character's image characteristic features and the means to verbalize them. The obtained results demonstrated that the means of the main character's image verbalization included adjectives, nouns, participles and verbs. The use of evaluative adjectives allowed the author to describe the main character's appearance and social background in detail, to create an artistic image having unique facial features and disposition. These adjectives include such examples as belle, curieuse, rieuse, long (for describing appearance), longue, ouverts, larges, plissés, placides, railleurs (for his behavior and attitudes towards life description), bronzée, vigoureux, abondant, chargé de fruits (when talking about his work). The use of somatic vocabulary plays an important part in creating the image of Colas Breugnon. These lexical units were grouped into five categories: head and its parts (la tête, la figure, une trogne, le museau etc.), body and body parts (les façons, le bedon, le corps, le dos etc.), skin characteristics (le cuir, la peau), the inward parts of the body (le cœur, les poumons, les reins), upper and lower extremities and their parts (les mains, les bras, les coudes, les genoux). The participles (such as sciant, coupant, rabotant, rognant, chantournant, chevillant, limant, tripotant), used in this work of fiction, characterized the act of creating things, which was a favourite part of the main character's everyday life. The verbs, which R. Rolland used in the novel, verbalized Colas Breugnon's hardworking nature (incrusté), his patriotic feelings towards his native town and France as his native land in general (se defender, l'ennemi ne m'a pas encore). The mentioned linguistic means (e.g. se casser la tête, être dans la journée, se défendre) often have not only the literal meaning, but also include additional information about main character's appearance, occupation and cultural intelligence. Furthermore, these words form parts of phraseological units, which belong to substandard language and consequently they serve as means to characterize the main character as a commoner.

Key words: linguistic means, artistic image, main character, verbalization, speech behaviour, evaluative adjectives, movement verbs, somatic vocabulary.

Постановка проблеми. Однією з визначальних характеристик художнього тексту є його антропоцентричність зумовлена зображенням людини як художнього образу твору. Проблема створення художнього образу належить до тих актуальних проблем лінгвістики, які

продовжують перебувати у колі інтересів вітчизняних та зарубіжних дослідників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Виявленню характерних рис створення художнього образу присвячені праці М.Бахтіна – вплив авторського бачення на формування образу героя (Бахтин М., 2000, с.32–35), Н.Валгіної – специфіка створення художнього образу (Валгіна Н., 2003, с.90–100), Т.Лисиченко – значимість мовленнєвої характеристики для створення художнього образу (Лисиченко Т., 2017, с.115–126), Ю.Лотмана – образ як конкретно-чуттєве втілення творчого осмислення художником реальної дійсності (Лотман Ю., 1994), Ю.Максименка, Д.Синенького – дефініція психологічних ознак художнього образу (Максименко Ю., Синенький Д., 2009, с.181–185) та інших науковців.

Виділення невиділених раніше частин загальної проблеми. Попри значну кількість наукових праць, присвячених проблемі створення художнього образу, на сьогоднішній день відсутні ґрунтовні дослідження, орієнтовані на виявлення мовних засобів вербалізації образу головного героя твору Р.Роллана «Colas Breugnon», що й зумовлює актуальність пропонованої розвідки.

Мета статті полягає у виявленні мовних засобів вербалізації образу головного героя повісті Р.Роллана «Colas Breugnon».

Виклад основного матеріалу дослідження. Мова художнього твору – явище самобутнє та виняткове. Специфіка сприйняття об'єктивної реальності, властива кожному народу, та його характер неодмінно знаходять своє відображення у мові художніх творів у процесі їх написання та створення образної системи.

Художній образ належить до естетичних категорій, здатних характеризувати специфічний, притаманний мистецтву спосіб створення уявного світу, який певною мірою співвідносний зі світом реальним на рівні суспільних, культурних, історичних, психологічних та інших явищ (Валгіна Н., 2003, с.81).

Засобами об'єктивації образів художніх творів виступають окремі лексичні шари або лексичні групи, що реалізують виражальні можливості мови. Вони забезпечують співвіднесеність слова з певним явищем або поняттям дійсності, відбивають своєрідність сприйняття навколишнього світу певною нацією.

Серед мовних засобів репрезентації художнього образу загалом та образу головного героя твору, зокрема, автори найчастіше вдаються до використання прикметників, іменників та дієслів. Ці лексичні одиниці не лише здатні увиразнити особливості зовнішнього вигляду героя, риси обличчя і характеру, поведінку та ставлення до оточуючої дійсності, а також багато іншого, що допомагає читачу образніше побачити те, що автор твору хоче донести до нього.

Створюючи образ головного героя повісті «Colas Breugnon», Р.Роллан широко послуговувався прикметниками. У зв'язку з тим, що

розповідь ведеться від першої особи, виникає враження, що сам головний герой знайомиться з читачами твору. Вербалізуючи образ зовнішності головного героя, Р.Роллан використовує прикметники *belle* (красива), *curieuse* (допитлива), *rieuse* (насмішкувата) та *long* (довгий), які змальовують якісні риси його обличчя:

*C'est à toi que je parle, trogne **belle** en couleurs, trogne **curieuse, rieuse, au long nez Bourguignon et planté de travers, comme chapeau sur l'oreille*** (Rolland R., p.3).

Названі вище прикметники звертають увагу на колір обличчя головного героя, яке мало насмішкуватий та кмітливий вираз, завдяки довгому бургундському носу.

Характеризуючи мовленнєву поведінку головного героя, автор акцентує увагу на його звичці багато говорити, завдяки використанню прикметника *longue*:

*J'ai la langue un peu **longue**; si l'on venait à m'entendre, je risque le fagot* (Rolland R., p.4).

Відзначаючи здатність своїх очей помічати як красу життя, так і недоліки оточуючого середовища, головний герой використовує прикметники *ouverts* (широко відкриті), *larges* (великі), *plissés* (зморшкуваті), *placides* (спокійні) та *railleurs* (насмішкуваті), які кваліфікують його як людину веселої вдачі, незважаючи на поважний вік:

*J'ai les yeux bien **ouverts, larges, plissés aux tempes, placides et railleurs**; à d'autres les songes creux!* (Rolland R., p. 3–4).

Герой повісті Р.Роллана вирізняється самокритичним ставленням до себе, своєї родини та свого віку, що демонструє такий фрагмент повісті:

*Mais dis-moi, je te prie, quel **singulier plaisir** j'éprouve à te revoir, à me pencher, seul à seul, sur ma **vieille figure**, à me promener gaiement à travers ses sillons, et, comme au fond d'un puits (foin d'un puits!) de ma cave, à boire dans mon cœur une lampée de vieux souvenirs?* (Rolland R., p.3).

У наведеному вище уривку, завдяки використанню оцінних прикметників *singulier* та *vieille*, автор наголошує на почутті задоволення, яке виникає у головного героя, коли він бачить своє постаріле, зморшкувате обличчя.

Знайомлячи читачів зі своїми статками, Кола Брюньон зазначає, що його найбільшою цінністю є він сам, характеризуючи себе шляхом використання якісних прикметників *bon* (добрий), *rond* (круглий), *sonné* (що вже виповнився), *rablé* (коренастий), *saine* (здоровий), *frais* (гострий), що позитивно оцінюють як його зовнішність, так і вдачу:

*... j'ai moi, Colas Breugnon, **bon** garçon, Bourguignon, **rond** de façons et du bedon, plus de la première jeunesse, cinquante ans bien **sonnés, mais râblé, les dents saines, l'œil frais** comme un gardon, et le poil qui tient dru au cuir, quoique grison* (Rolland R., p.5).

Головний герой повісті надзвичайно любить свою професію, яку вважає вкрай потрібною та корисною для населення рідного міста Кламсі. Розповідаючи про рід своїх занять, він зауважує, що найбільше у світі йому подобаються:

... *un meuble de Bourgogne à la patine **bronzée, vigoureux, abondant, chargé de fruits** comme une vigne, un beau bahut pansu, une armoire sculptée, dans la rude fantaisie de maître Hugues Sambin* (бургундські меблі бронзового кольору, міцні, розкішні, обтяжені плодами, як виноград, пузата скриня, різьблена шафа на кшталт виробів Гуго Самбена) (Rolland R., p.11).

У ході оповіді використана значна кількість якісних прикметників: *bronzé* (бронзового відтінку), *vigoureux* (міцний), *abondant* (розкішний), *chargé de fruits* (обтяжений плодами), *sculpté* (вирізьблений), що наголошують на його працелюбності та всебічно характеризують вироби, що є результатом праці умілих рук майстра.

Незважаючи на веселу вдачу та любов до радощів життя, герой твору Р.Роллана понад усе любить працювати, створювати власними руками шедеври з різних порід деревини. Він вважає працю задоволенням, яке приносять йому розумні, дебели пальці, з-під яких, у результаті затрачених зусиль, виходять тендітні мистецькі творіння:

Qu'il est plaisant de se trouver, son outil dans les mains, devant son établi, sciant, coupant, rabotant, rognant, chantournant, chevillant, limant, tripotant, triturant la matière belle et ferme qui se révolte et plie, le bois de noyer doux et gras, qui palpite sous la main comme un râble de fée, les corps roses et blonds, les corps bruns et dorés des nymphes de nos bois, dépouillés de leurs voiles, par la cognée tranchés! (Rolland R., p.2–13).

Використання автором дієприкметників, утворених від дієслів руху *scier* (пиляти), *couper* (різати), *raboter* (стругати), *rognier* (обрізати по краю), *chantourner* (випилювати), *cheviller* (скріплювати шпильками), *limer* (шліфувати), *tripoter* (шкребти) та *triturer* (обробляти), сприяє створенню динамічної картини процесу виготовлення головним героєм виробів із дерева. Завдяки описаному вище впливу на *belle* (красиву) та *ferme* (міцну) деревину *rose* (рожевого) і *blond* (білого) кольорів, яка не хоче піддаватися дії столярних інструментів, та всіляко опирається їм, з-під його рук виходять справжні витвори мистецтва.

Попри перше враження від знайомства з головним героєм твору, який, завдяки своїй балакучості та насмішкам, видається несерйозною людиною, наведений вище опис праці у майстерні уможливило вербалізацію образу працюючої, творчої особистості, яка своєю працею приносить задоволення не лише собі, а й людям. Відзначаючи вміння добре працювати і виробляти красиві речі, Кола називає свої пальці *des ouvriers dociles* (слухняними робітниками), які організовує до роботи його *vieux cerveau* (старий розум):

Mes mains sont des ouvriers dociles que dirige mon maître compagnon, mon vieux cerveau, lequel m'étant soumis lui-même, organise le jeu qui plaît à ma rêverie (Rolland R., p.13).

Велика кількість якісних прикметників, використаних автором для репрезентації образу головного героя твору, створила надзвичайно емоційний, плавний та спокійний малюнок тексту аналізованого твору.

Окрім прикметників, у процесі об'єктивації рис зовнішності головного героя твору, автор використовує іменники *une trogne* (морда, мордочка), *une figure* (обличчя), *un bedon* (черевань), які засвідчують його соціальне походження з низів та зосереджують увагу читача на створеному образі. Називаючи себе *trogne belle en couleurs*, *trogne curieuse, rieuse* (Rolland R., p.3), Кола Брюньон демонструє тим самим самокритичне ставлення до себе, свого постарілого обличчя, на позначення якого замість загальноприйнятого слова *visage* (обличчя) використовує іменник *trogne* (морда) або ... *ma vieille figure* (Rolland R., p.3).

Головного героя зовсім не турбує те, що з плином часу його колись струнке тіло змінилося і він перетворився на череваня, якого продовжує любити, називаючи себе *mon mignon* (мій красень):

... *Quelle joie de se retrouver, mon mignon, mon bedon, face à face tous deux!* (Rolland R., p.3).

Як свідчать наведені вище фрагменти, значне місце у створенні образу головного героя твору «Colas Breugnou» посідає соматична лексика. До цього розряду входять іменники на позначення тіла людини та його частин (голови, обличчя, кінцівок тощо). Групу назв зовнішніх та внутрішніх частин тіла головного героя аналізованого твору формують п'ять підгруп.

Першу підгрупу назв голови та її частин у повісті Р.Роллана утворюють найменування: *la tête* (голова), яка у нього *gavée* (відгодована); *la figure* (обличчя), яке він з любов'ю називає *ma vieille figure* (старим); *une trogne* (розм. фізіономія, макітра), про яку із задоволенням говорить *trogne belle en couleurs, trogne curieuse, rieuse* (моя красива червонощока, допитлива, насмішувата фізіономія); *le museau* (розм. морда, писок), яку герой твору вважає *brave petit museau* (хоча і маленькою, проте хороброю); *le cerveau* (мозок), який, на думку Кола Брюньона є *son maître compagnon, son vieux cerveau* (його господарем і товаришем, здатним організувати роботу умілих рук та створити усе те, що замислив Кола); *les yeux* (очі), які головний герой твору характеризує як *bien ouverts, larges, plissés aux tempes, placides et railleurs* (широко відкриті, великі, зморшкуваті, спокійні та насмішуваті) і, разом із тим, *avides de la beauté* (жадібні до краси); *l'œil* (око), яке, незважаючи на зрілий вік свого господаря, продовжує бути *frais comme un gardon* (тобто добре бачить); *le nez* (ніс), який його власник називає *long nez Bourguignon* (довгим бургундським); *la bouche* (рот), який у нього дуже часто перебуває *bouche*

bée (широко відкритим від захоплення); *la langue* (язик), який сам Кола називає *une peu longue* (дещо задовгим, тобто здатним забагато говорити); *les dents* (зуби), які до цього часу залишаються *saines* (здоровими), *des oreilles* (вуха), які герой твору має для того, щоб *ouïr* (чути); *le poil* (чуприна), яка *tient dru au cuir, quoique grison* (хоча вже сива, проте густа); *les sillons* (зморшки), які є *profonds* (глибокими), особливо *sur les tempes* (скроні), оскільки він часто сміється, мружачи очі.

До другої підгрупи входять назви тулуба та його частин: *les façons* або *les flancs* (боки, бокова частина тулуба) та *le bedon* (черевце), які у нашого героя є *ronds* (округлими або м'ясистими); а також *le corps* (тіло, тулуб), яке він називає *mon vieux corps* (моє старе тіло); *le dos* (спина), яку вважає міцною та витривалою, оскільки впродовж усього життя їй довелося витримати багато чого: *qu'il en est tombé sur notre dos, m'amie, de soleil et de pluie* (Rolland R., p.5).

Третю підгрупу складають назви шкірного покриву тіла людини: *le cuir* (шкіра), яка у нього, за власним висловом головного героя твору, є міцною: *j'ai le cuir bon* та *la peau* (шкіра), та, яку він надто любить: *aime trop ma peau, pour ne pas bien respecter celle qui sait se faire respecter* (Rolland R., p.155).

До четвертої підгрупи віднесені соматизми, що позначають внутрішні органи людини: *le cœur* (серце), яке Кола Брюньон називає *mon vieux cœur* (моє старе серце), *les poumons* (легені), що є могутніми, оскільки дозволяють йому *bramer à pleins poumons* (голосно кричати), *les reins* (нирки), які роблять герою *diablement mal* (дуже болять), оскільки впродовж життя йому часто доводилося спати на твердому.

П'яту підгрупу формують назви верхніх і нижніх кінцівок та їх частин: *les mains* (кисті рук), які головний герой твору вважає *des ouvriers dociles* (вправними робітниками); *les bras* (руки від плеча до кисті), які він називає *mes vieux bras* (мої старі руки); *les coudes* (лікть), які у головного героя повісті *écartés* (розведені в сторони); *les genoux* (коліна), на яких Кола любив тримати свою маленьку внучку Глоді, та *les jambes* (ноги), які Брюньон нарікає *les vieilles jambes noueuses, goutteuses, et gonflées* (вузлуватими, старими та подагричними); *les doigts* (пальці), які, з одного боку герой повісті вважає *des doigts intelligents* (розумними), а з іншого – *les gros doigts* (грубими).

Як свідчить проведене дослідження, найчисленнішою у процесі вербалізації образу головного героя виявилася підгрупа соматизмів на позначення голови та її частин, до якої входить 15 іменників, що належать як до літературної, так і до розмовної французької мови. Найменшу кількість становлять соматизми на позначення шкірного покриву людини – 2 одиниці.

Бажаючи відзначити любов головного героя до своєї землі та змалювати його як патріота рідного міста Кламсі, автор використовує у процесі створення образу Кола Брюньона дієслово *incruster*

(вкоренитися), яке підкреслює його впертість та посидючість, а також небажання залишати рідну домівку та рідне місто навіть у хвилини великої небезпеки:

*Mais d'où je suis **incrusté**, il ne sera pas facile, bon sang! de m'arracher* (Rolland R., p.10) (там, де я вкоренився, не так легко звідтілю мене вирвати, говорить герой).

Любов головного героя до своєї домівки та рідного краю також виокремлені використанням дієслова *être*, яке підкреслює його бажання жити у тій місцевості, де він народився:

Je suis bien où je suis (Rolland R., p.9) – мені добре там, де я є з почуттям гордості говорить він.

Змальовуючи свій рідний край та вдачу жителів Бургундії, Кола Брюньон зауважує, що вони не звикли *à nous casser la tête* (сушити собі голови) тим, що вже давно минуло, *nous sommes dans cette journée* (ми живемо сьогоднішнім днем), а, отже, йдеться про те, щоб у хвилини небезпеки *se défendre* (захищатися), оскільки *l'ennemi ne m'a pas encore* (ворог ще не схопив мене):

*Mais en Bourgogne, nous ne sommes pas hommes à nous casser la tête sur ce qu'il fallait faire, le jour d'avant-hier. Nous sommes dans cette journée. Par saint Martin, tenons-nous-y! **Il s'agit de se défendre**. L'ennemi ne m'a pas encore* (Rolland R., p.165).

Використані автором дієслова та дієслівні вирази *se casser la tête*, *être dans la journée*, *se défendre* акцентують увагу на стійкості головного героя та його співвітчизників до негараздів життя та їх здатності до самооборони у період воєнних дій.

Висновки. У результаті проведеного дослідження було встановлено, що мовними засобами вербалізації образу головного героя аналізованого твору є оцінні прикметники, використання яких дозволило автору описати його зовнішність, риси характеру та любов до праці; іменники, звернення до яких уможливило детальну об'єктивацію зовнішності Кола Брюньона; дієслова та дієприкметники, що дозволили характеризувати динаміку трудового процесу та створити образ працюючої людини, палкого патріота свого рідного міста та Франції.

Визначальне місце у репрезентації образу головного героя повісті «Colas Breugnot» посідають мовні одиниці, які, окрім свого прямого значення, несуть додаткову інформацію про його зовнішність, національність, ремесло та культурний рівень. З метою вказівки на соціальне походження головного героя твору, автор послуговується лексичними одиницями та фразеологізмами, що належать до просторіччя або розмовного стилю мовлення.

Перспективи подальших розвідок полягають у можливості встановлення мовних засобів вербалізації образу головного героя цього твору на фонетичному та стилістичному рівнях.

Список використаних джерел

1. Бахтин М. Автор и герой: К философским основам гуманитарных наук. Санкт-Петербург : Азбука, 2000. 336 с.
2. Валгина Н. Теория текста: [учеб. пособ.]. Москва : Логос, 2003. 210 с.
3. Лисиченко Т. Мовленнєвий паспорт особистості як основа творення художнього образу: грамати́ка та поети́ка поми́лок. *Лінгвістичні дослідження*. 2017. С. 115–126. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048773>
4. Лотман Ю. Сборник работ (Язык. Семиотика. Культура). Москва Гнозис, 1994. 560 с.
5. Максименко Ю., Синенький Д. Теоретичні засади пізнання художнього образу. *Психологія і суспільство*. 2009. С. 181–185.
6. Rolland R. Colas Breugnon. Paris : Librairie Ollendorff 50, chaussée d'Antin, 1919. 323 p.

References

(Транслітерація)

1. Bakhtin M. Avtor i geroy: K filosofskim osnovam gumanitarnykh nauk. Sankt-Peterburg : Azbuka, 2000. 336 s (rus).
2. Valgina N. Teoriya teksta: [ucheb. posob.]. Moskva : Logos, 2003. 210 s (rus).
3. Lysychenko T. Movlennyyevyy pasport osobystosti yak osnova tvorennya khudozhn'oho obrazu: hramatyka ta poetyka pomylok. *Linhvistychni doslidzhennya*. 2017. S. 115–126. DOI: <https://doi.org/10.5281/zenodo.1048773> (ukr).
4. Lotman Yu. Sbornik rabot (YAzyk. Semiotika. Kul'tura). Moskva : Gnozis, 1994. 560 s (rus).
5. Maksymenko Yu., Synen'kyi D. Teoretychni zasady piznannya khudozhn'oho obrazu. *Psykhoholohiya i suspil'stvo*. 2009. S. 181–185 (ukr).
6. Rolland R. Colas Breugnon. Paris : Librairie Ollendorff 50, chaussée d'Antin, 1919. 323 p.(fr)

*Статтю рекомендовано до друку
кандидатом філологічних наук, доцентом,
доцентом кафедри іноземної філології, перекладу
та методики навчання ДВНЗ «Переяслав-Хмельницький
державний педагогічний університет імені Григорія Сковороди»
Скляренко Олесею Богданівною*

*Стаття надійшла до редакції
25 травня 2018 року*

Татьяна Швец

кандидат педагогических наук, доцент,
доцент кафедры иностранной филологии, перевода и методики
обучения ГВУЗа «Переяслав-Хмельницкий государственный
педагогический университет имени Григория Сковороды»,
ул. Сухомлинского, 30, 08401, г. Переяслав-Хмельницкий, Украина,
chvetstatiana@gmail.com

**ЯЗЫКОВЫЕ СРЕДСТВА ВЕРБАЛИЗАЦИИ ОБРАЗА
ГЛАВНОГО ГЕРОЯ ПРОИЗВЕДЕНИЯ (на материале повести
Р. Роллана «Colas Breugnon»)**

Tetiana Shvets

Ph.D. in Pedagogics, Associate Professor, Associate Professor of Foreign
Philology, Translation and Teaching Methods Department
SHEE «Pereiaslav-Khmelnytskyi Hryhorii Skovoroda
State Pedagogical University»,
30, Sukhomlynskyi Str., Pereiaslav-Khmelnytskyi, Ukraine, 08401
chvetstatiana@gmail.com

**LINGUISTIC MEANS OF THE MAIN CHARACTER'S IMAGE
VERBALIZATION (based on the novel «Colas Breugnon» by
R. Rolland)**